

[Hilmar Baunsgaard.]

denne skelnen. Rent faktisk er det jo et forslag om, at de nuværende politiske samtaler — konsultationer, som det hedder officielt — afløses af møder, der medfører en juridisk forpligtelse til at nå frem til fælles standpunkt. Efter Tindemans' udlægning betyder det, at en sådan juridisk forpligtelse naturligvis indebærer, at mindretallets synspunkter må tilpasses flertallets efter endt debat.

Det radikale venstre har aldrig kunnet deltage i de ofte følelsesladede forsøg på angreb på skiftende udenrigsministre, for at de ved EF-møder også har drøftet politiske opgaver uden for traktatens rammer. Vi er ikke så naive at tro på hverken muligheden for eller hensigtsmæssigheden af at indføre forbud mod, at mennesker med fælles problemer også drøfter disse problemer, når de er sammen.

Der er imidlertid en afgørende forskel på at gøre dette i uofficielle drøftelser og gøre det i et forum, der er forpligtet til at nå et fælles standpunkt. Vi har intet imod bestræbelser på at nå et fælles standpunkt, men kan ikke acceptere, at Danmark fraskriver sig sin selvbestemmelsesret over for sin egen udenrigspolitik. Tvært imod Tindemans' ønske om at slette denne skelnen imellem EF-ministerrådsmøder og uofficielle samtaler må vi stå fast på, at denne skelnen opretholdes. Hvad der så kan ske engang i en fjern fremtid, skal jeg ikke binde hverken mig selv eller andre til nu at afgøre.

Jeg tror, det vil være klogt, om de ministre, der skal føre de kommende drøftelser på Danmarks vegne, virkelig gør sig fortrolig med, at der er så mange praktiske opgaver inden for den nugældende traktats rammer, at man ikke bør spilde tiden med mere eller mindre akademisk prægede diskussioner om europæiske visioner, der forudsætter en ny traktat.

Jeg skal til slut understrege, at det radikale venstre er parat til at gå positivt ind i en vurdering af mulighederne for at gennemføre en række af de forslag, som Tindemans' rapport indeholder, og som ligger inden for den nuværende traktats rammer. Vi er derimod ikke parat til at gå ind i en udvidelse af den nuværende traktats rammer, endsi- g acceptere en helt ny traktat.

Tindemans' rapport er ikke i sig selv et

dokument, som vil sætte nye ting i gang. Vi kan vælge at lade diskussionen alene dreje sig om de videregående ønsker, som Tindemans og andre politikere har, så er vi sikre på, at frustrationerne omkring Danmarks Europapolitik vil øges. Vi kan imidlertid også vælge at gå ind i en positiv vurdering af den lange række af praktiske forslag inden for den nuværende traktats rammer. Det gælder om EF-samarbejdet, som det gælder om alt internationalt samarbejde, at opfyldelsen af allerede indgåede aftaler som regel vil være en forudsætning for at komme videre. Der er masser af opgaver, som endnu ikke er løst, og der er, som jeg nævnte det, en række aftaler, der endnu ikke overholdes. Det bør blive — og det må blive — omkring disse to hovedgrupper, man i de kommende drøftelser samler sig.

Modstander eller tilhænger af Danmarks tilslutning til fællesmarkedet burde man kunne enes i en fælles bestræbelse for at udvikle det europæiske samarbejde og styrke den danske indflydelse på europæisk udvikling. Vi er nu engang medlem af fællesmarkedet. Processen går videre, og det er som bekendt kun i litteraturen, man kan sige: stop verden, jeg vil af.

Stetter (KF):

Initiativtagerne til denne debat har formentlig forestillet sig, at resultatet skulle blive en belastning for den positive holdning, et flertal i befolkningen har til vort medlemskab af EF.

Jeg tror imidlertid de herrer Maigaard og Gert Petersen har forregnet sig. Netop en åben debat om indholdet i Tindemansrapporten vil afsløre, at en stor del af de oplysninger, der er tilgået offentligheden, hviler på et forkert grundlag; i nogle tilfælde er der nærmest tale om rene misbrug af rapporten.

Vi konservative hilser debatten velkommen, idet den giver mulighed for dels at gendrive de værste agitatoriske påstande, dels at oplyse offentligheden om rapportens reelle indhold.

Uden for kredsen af direkte implicerede er der kun meget få personer, der har læst den, og det er bestemt ingen bebrejdelse. På den anden side understreger jeg, at der altid skal være en rimelig grad af folkelig forståelse og tilslutning til de væsentlige ud-